

Entered at the Post Office at New York N. Y. as Second Class Matter.

Předplatné pro členy na rok 50c.
Pro nečleny - - - - \$1.00
Do Čech na rok - - - - 3 zl.

NEW YORK, 15. ÚNORA 1890.

Adresa:
„Sokol Americký“, 408 E. 71st St.
New York.

Tělocvik u Američanů.

Jest potěšitelným úkazem, že i mezi Američany počíná se pravidelné pěstování tělocviku rozmahati. Ku konci minulého měsíce otevřena byla nová, prostorná a vkusně upravená tělocvična damského tělocvičného klubu, zvaného „Berkeley Ladies Athletic Club“ v západní 44. ulici v New Yorku.

Klub založen byl již v říjnu minulého roku, od kteréhož času až do otevření vlastní tělocvičny členkyně klubu cvičily v sousední budově „Berkeley Athletic Clubu.“ Ve středu, dne 22. ledna, byla místnost slavnostně otevřena a veřejnosti odevzdána.

Klub ve svých stanovách má na prvním místě článek: „Chceme tělesným vzděláním přičiňovati se o vychování lepších žen.“

Potřeba takových tělocvičen pojednou jest uznávána. Klub čítá již přes tři sta členkyň, a od toho dne, co byla tělocvična otevřena, dochází průměrem 20 přihlášek denně.

Doktorka Mary T. Bissellova, která jest ředitelkou ústavu, praví, že mezi přihlášenými nalezá se pranepatrný zlomek žen neb dívek tělesně dokonale vyvinutých. Z toho soudí, že má se to tak i v celém městě a že statisíce žen a děvčat trpí různými tělesnými chybami. —

Nynější damský klub má následující původ: Když před dvěma roky Berkeley Athletic Club vystavěl si tělocvičnu, žádaly některé sestry a přítelkyně členů jmenovaného klubu, aby dovoleno jim bylo tělocvičny používat. Žádost jejich příznivě byla vyřízena a vyhraženo jim několik hodin denně. V krátkém čase ale počet cvičících se žen a dívek vzrostl tou měrou, že klub usnesl zřídit jim zvláštní tělocvičnu. Dnes již stojí — pravá to se-

stra staršího bratra, ve všem jemu podobná, jen o málo menší. Obě tělocvičny spojeny jsou malým divadélkem a sálem kulečnickovým, jichž oba kluby společně používají.

Hned jak vejdemo do tělocvičny, uvidění jsme v levé do hovoriny, jež zařízena jest dle vzoru z dob Ludvíka XV. Sněhobílé stěny pokryty jsou zlacenými ornamenty a freskami provedenými bleděmodrou barvou. Nábytek jest též bílý se zlacenými ozdobami. Chodby a schodiště od základů až po střechnu jsou z bílého mramoru. Malý přijímací salon a síň zkušební nalezá se v přízemí na pravé straně naproti hovorině.

Síň zkušební jest prvním místem, kam nová členkyně klubu vkročí. Ještě před nedávnem cvičily členkyně v družstvech beze všeho roztřídění — i ty nejslabší s těmi nejsilnějšími. Nyní každá nová členkyně klubu podrobí se musí zkoušce — vlastně měření, vážení a výsledku. Ve zkušební síni musí se úplně vysvléci, načež přehodí přes sebe pouze řízu a předstoupí před doktorku, M. Bissellovou. Každá členkyně má v knize svůj list, jenž má 54 rubrik, které musí být vyplněny. Zaznamená se na něm váha těla, míra a síla všech jednotlivých údů a částí těla, stáří, původ (dle národnosti) o dvě pokolení zpět, zaměstnání rodičů atd.

Ředitelka ústavu praví, že největší nedostatek jeví se u vyvinutí hrudního koše. „Hloubka hrudního koše má býti větší než hloubka dutiny břišní, bývá to však u našich žen a dívek z pravidla naopak a jen řídkou výminkou shledáme se tu s pravidelným vývinem jmenovaných částí těla. Chci-li však spravedlnosti přičinovat, musím říci, že Američanky rodem (z rodičů Američanů) nezůstávají, co vývinu těla se týče, za Angličankami. V průměru se asi sobě vyrovnají.“

Doktorka Bissellova praví dále, že na plochý hrudní koš, jenž u žen Severní Ameriky tak zhusta se objevuje, má vliv částečně též naše ponebí a částečně i vývin čivní soustavy.

Když ředitelka s měřením a výsledkem jest u konce, doručí nové členkyni lístek, na němž dříve poznamená, na jakém náradí má hlavně cvičiti, mnoho-li pohybů může v minutě vykonati, jakou tíži s prospěchem může zvedati, v kterém čase denním jest jí nejprospěšněji cvičiti, mnoho-li může běhati, jakým hram tělocvičným může obcovati a jakou koupel má užívati. Dále je-li potřeba učiní poznámky týkající se oděvu a stravování. Členkyně zařaděna jest do družstva a mimo toho může kdykoli cvičiti, když tělocvična není používána ku pravidelnému cvičení některého družstva.

Chce-li některá žena neb dívka státi se členkyní klubu, musí se některou členkyni dáti navrhnouti a mimo to musí podati odporučením vystavené dvěmi osobami klubu známými.

Príspevků platí členkyně \$40 ročně a za to má právo ku cvičení v tělocvičně, k učení se a cvičení v šermu, k používání plovárny, kuželníku a kulečnicků vždy dopoledne vyjma soboty a svátků, k používání dvorů zřízených pro hry kulemi (lawn-tennis a badminton), k používání veslařského damského domku a člunů na řece Harlem, k bruslení na kluzišti klubovním a ku dráze saňkové (toboggan). Každá členkyně má vlastní svou skříň na šaty, dobře provětrávanou. Šatny jsou na druhém patře a skříň jsou tu celé řady. Mladší členkyně, jak nazývají se školačky, platí \$25 ročně. —

Sl. Elliottova, kteráž jest cvičitelkou v ústavu, jest mladá svižná dívka přímého držení těla, pěkné hlavy s vysokým jasným čelem a jiskrným okem, zvučného

hlasu. Při cvičení liší se od ostatních cvičenek, jež mají tmavomodrý oděv, červenou bluzou. Sl. Elliottova jest žakyní chvalně známého dra. Sargenta z Harvardovy university. Zavedla v tělocvičně klubů též cvičení na rozličných strojích drem. Sargentem konstruovaných.

V družstvech cvičí se v tělocvičně každé dopoledne i odpoledne. Často zastihneme tu děvčata z vyšších soukromých škol, která statně se tuží. Oblečena jsou v klubovní cvičební oblek, jež sestává z krátké sukně dosahující ku kolenům, z volné bluzy, černých punčoch a nízkých střevíců. Oblek zhotoven jest z jemného kašmíru.

Členkyně klubu mají zlaté porty na bluze (na prsou), mladší členkyně (žačky) mají žluté výložky u krku a na rukávech. Obleky stojí pouze 8 a 10 dol. Pod vrchním oblekem nosí se oblek z jemného flanelu, jež pouze ve cvičení se používá a jež každá členkyně po cvičení ve skříni zanechává.

V tělocvičně skoro po celý den panuje čilý život. Cvičí se v družstvech pochodům a prostocvikům, jež někdy stížený bývají činkami. Při prostocviku dbáno jest toho, aby přiměřenými pohyby silily stejně nohy jako ruce, prsa i záda. Ukončeno-li jest cvičení v družstvech a cvičitelka dá „volno“, rozběhnou se členkyně po celém sále a každá obyčejně kochá se cvičením, které jí nejmilejší.

Některé houpají se v kruzích, jiné ručkují na bradlech, jiné zápasí neb šermují, některé běhají, ony skáčí, tyto zkouší na hrazdách nějaký výkon, jež se jim zalíbil a který ještě nejsou s to vykonati, atd. atd. Je to veselá rej, z níž vyznívá jen smích a výkřiky radosti.

Tělocvična jest v přímém, velká hovorňa a knihovna nalezá se v prvním patře, koupelny, plovárna a kuželníky nalezají se v podzemí. Vše vkusně jest vyzdobeno. —

Členkyně klubů jsou různého stáří, od 8 let (školačky) nahoru. Většinu tvoří však členkyně v stáří mezi 14 a 30 lety. Mezi členkyněmi nalezá se též dcera známého milionáře Jay Goulda, sleč. Helena Gouldova se svou malou sestrou Annou a slečny Bessie a Etta Rockefellerovy, dcery zakladatele a hlavního podílníka Standard Oil Co.

Předsedkyní klubu jest paní Arthur Brooksová, místopředsedkyněmi jsou pí. Jos. H. Choatová a sleč. Mary Parker Symsova, zapisovatelem a pokladníkem jest p. J. Clark Read, výpomocnou zapisovatelkou a správkyní přijímacího salonu jest sl. M. L. Hawkinsova. —

Mimo hlavní cvičitelky, zmíněné již sl. Elliottovy, jest tu několik cvičitelek a ředitelk jednotlivých odborů. Tak sleč. Kamila Mossova má dohled na hru „badminton“, sleč. Jos. Choatova dohlíží na

hry, které odbyvají se mimo tělocvičnu, sl. I. Mellenova jest cvičitelkou šermu, sl. Grace R. Whiteova jest cvičitelkou plování a sleč. Helena Reedova dohlížitelkou na hru „lawn tennis.“ Všechny ty cvičitelky a dohlížitelky jsou též členkyněmi klubu. —

Rozšířený list newyorský, „The Morning Journal“ provázel otevření této tělocvičny následovní úvahou: „Otevření tělocvičny damského tělocvičného klubu Berkeley v tomto městě jest skutkem většího významu a větší důležitosti, než snad mnohemu na první pohled se zdá. Ženy — a to jest pravidlem — mají o mnoho větší potřebu tělocvičen a tělesných cvičení než muži. Však až dosud nebylo takřka o tom ani slechu, že by ženy chtěly těla svá pěstovati v síle a zdraví. Založení tohoto klubu jest známkou, že rozmáhá se myšlenka, že pohlaví ženské potřebuje právě tak tělesného pěstění jako pohlaví mužské. Ve všech vyšších dívčích školách zřízeny jsou již tělocvičny a jest si jenom co nejrůzněji přát, aby u větším počtu podobné kluby jako Berkeley ve velkých městech se zakládaly.“

O příčinách upadání a o prostředcích k obživení jednot sokolských.

Napsal Mir. Tyrš.

(Pokračování.)

Věc naše je příliš povznešena, jest pro všechny věky založená a nutná, než aby trpět měla sporem dne, ona jest záležitostí celého národa, tělesná a mravní zdatnost členů všech celého národa je náš cíl a každý budiž ve středu našem bratrsky vítán, ctěn a vážen, kdo jest Čechem z plné duše a kdo se k nám hlásí s celým srdcem a s myslí odhodlanou a upřímnou. Sokolské spolky jsou spolky národní a vlastenecké, ne však spolky v užším smyslu politické, ony a ony jedině jsou ze všech spolků ty, jež obsahovat mají v sobě národ veškerý. Toť jejich povolání, vzácné a vysoké.

Tím více mizí z nich všechno nedůstojné, titěrné, namnoze směšné strannictví osobní. Hleďtež hned zprvu k tomu, aby každý jednotlivec celku podřídit se naučil, aby v tomto mužném sebezapření nejvyšší hodnotu dokonalého člověka hledal. Udržujtež ihned z počátků pořádek a kázeň, aniž bychom ovšem do nerozumné malicherné pedanterie upadali. Ku vznikajícím svárům nepřihlízejtež nečině, hleďtež je v počátku již srovnat a utlumit, než vzrostou a celé členstvo snad k vůli dvěma jednotlivcům ve dva tábory se rozstoupí. Začasté chybuje právě lepší část členů tím, že mlčky stranou ustupuje, aniž by rušitele míru ihned odmítavě a pevně v pravé meze odkázala. Cvičící-li také starší a rozvázní mužové v řadách našich, jest to nejenom odporuč-

ním věci naší vůči širšímu obecenstvu, nýbrž přirozeným prostředkem k zamezení podobných rozkolů; v společnosti jejich také mnohý horkokrevný marnivec schladne a v pravé slušné meze se uskrovní. Ovšem posudek není ještě rozkolem a svárem. Provozujmež kritiku na de vším, co ve spolku závažného se děje, avšak provozujmež ji šetrně a věcně, pomíjejíce věci nedůležitých a vždy jen k prospěchu celkovému hledíce. Rozumnou kritiku snášejme však také s rozumem; ba i slovo ostřejší pronešené, pakli jen ze zlomyslnosti nepochází, pomíjmež mlčením. V ohni a chvatu cvičení zejména nelze každou slabiku na millimetry odměřit a centigrammy zvážit.

Mějmež na konec — budiž to neustále opětováno — přesvědčení, pevné nezvratné přesvědčení to, že jen činnost, každodenní a pravidelná činnost, činnost rozumně a zdatně vedená, skutečnou cenu má, že všechno p o u h é a plané dělání hluku je neplodné a zhola bezcenné. Naše svátky, naše slavnosti buďtež nám skutečnými s v á t k y, dny takovými, kteréž dlouhá řada dnů, v š e d n í c h dnů, dnů skutečně tuhé a namahavé práce předcházela. Pak, avšak jen pak mají též ony oprávnění své, pak povznesou skutečně mysl naši, pak jsou nám také ony ke cti naší v očích vlastních, v očích národa.

Jednota dle zásad svrchu vytknutých založená a důsledně řízená nezanikne a půjde krokem pevným dál a v před. Ona rozřeší počínáním tímto duchem prodchnutým sama sebou otázku: K t e r a k počet členů a najmě cvičenců zachovat a rozmnožit?

Ona bude, by toho docílila, především též k u v ě d o m ě n í s o k o l s k é m u přihlížet. V ě d í - l i členové — žel z části o tom ničehož nevědí — jak důležitý úkol tělocvik v celém ústrojí národním zaujímá, budou též úctu k sobě samým a k účelu společnému mít a nebudou z příčin malicherných jinam odbíhat. Zvýšení zdravoti, dělnosti, brannosti a mravní statečnosti národa, toť jest náš úkol, jest náš cíl, úloha i v těchto listech svým časem zevrubně rozebraná a přesně dokázaná. Kde jest spolek, který by měl úkol důležitější pro veškerý náš život národní, který jen neunavným úsilím zachránit a zabezpečit lze.

Kdo si důležitosti této vědom jest, ten má všeobecné uvědomění sokolské, ten nebude se nikdy na pravý účel sokolství ptáta oprávněnost jednot tělocvičných bůh ví u které instance jiné vyhledávat. Druhá část uvědomění toho záleží v rozvaze podrobnější, čím spolky naše jedině prospívati mohou, v uvědomění o prostředcích k zachování a zvelebení jejich.

I v tomto směru snažili jsme se, seč

skrovné síly naše stačily, „Sokolem“ pravé poznání budít a též tato řada úvah jest účeli podobnému věnována. Zda však list náš se všude četl, a pokud třeba bylo, předčítal, ba třeba jenom veřejně vložil a to způsobem takovým, aby po celý měsíc neporušeně se zachoval, o tom máme z částí pochybností podstatných a dopis, kterýž jsme obdrželi, potvrdil nás žel jen v domněnce, že všude as takto se nedělo.

Avšak neví-li členstvo ani k čemu spolek sokolský vlastně je a dle jakých zásad jej spravovati sluší, pak jest on ovšem jen hrůškou náhody, která jej nad vlnu přítomnosti povznese a zase pod hladinu potopí. Nechceme zde opakovat, co jsme průběhem úvahy této o zásadách a prostředcích oněch již pověděli. Co k tomu zde připojujeme, budiž tedy co pouhý doplněk považováno, který co takový soustavné úplnosti nutně postrádá. Poukazuje tedy jen zběžně k tomu, jak mnoho i v ohledu tom při každém spolku na vedoucí činnosti jednotlivců záleží. Dbejmež v souhlasu s tím o dobré a spolehlivé síly vyučovací a udržujmež při chuti horlivosti a pravidelnou návštěvou cvičební!

Cvičitelská hodina a porada je základem všeho technického řízení. Mladé síly v oboru tom naporád odchávat prakticky, theoreticky je vzdělávat jest úkolem nad jiné důležitým, pakli trvání jednoty se zabezpečit má. Sotva že kdo cvičitelem věčně zůstane; povolání, které jej z místa odvolá, pokročilejší stáří a jiné příčiny mohou působit, že jeden aneb v krátkém čase i více cvičitelů odejde a spolek jest u konce, když o dorost postaráno není. Jsou to věci jednoduché ale jak ze zkušenosti víme tak často zanedbané, že k nim opět a opět poukázati nutno.

K rádnému vyučování náleží též rádný rozvrh cvičební, kde pro každé družstvo a každou čtvrt hodiny nejen náradí, nýbrž i druhy cvičební udány jsou. Nemůžeme zde obsírněji rozebrati věc tuto, o které jsme v dřívějších ročnicích šíře pojednali, avšak každý pochopí že tam, kde se bez ladu a skladu vyučuje, výsledku se nedocílí, že i návštěva pak brzy ochabnutí musí. Nechceme se ptát, kde všude rádně upravený rozvrh, ba rozvrh vůbec schází, avšak jsme volni každé jednotě sami rozvrh ten vypracovat, pakli nám počet dnů cvičebních v jednom témdni udá, ovšem s připojením, jak dlouho se pokaždé vyučuje. Též počet družstev a půdorys místnosti, na němž ovšem rozestavení náradí, vzdálenost jejich od sebe a vůbec všechny rozměry určitě udány jsou, bylo by nutno k tomu připojit.

V družstvu samém má cvičitel zne-náhlým, ale ustavičným pokrokem cvi-

čence dále vábit. Síly mají v každém družstvu ovšem pokud možná stejné být, a ze slabšího družstva má cvičenec časem do silnějšího postoupit, avšak kde tomu nároku vyhovět nelze, nechť cvičitel jednotlivé výkony pokročilejším přiměřeně stíží a sem tam zvláštní výkony jim uloží.

Duch jarý, bodrý, svěží vládní v každém družstvu, nechť každý v něm rád setrvá a naň se těší, avšak vždy tak, aby vlastní, máme-li tak říci, zábava z tělocviku samého vyplývala a čas žerty a řečmi s cvičením nesouvislými se neutrácel.

Moc okolnosti a zvláštní povaha jednotlivých cvičenců ovšem někdy nejlepší snahu zmaří, avšak do jisté míry cítí se cvičitel za účastenství a pravý sokolský život v družstvu svém jaksi mravně zodpovědný. Budiž on hrdým na to, když návštěva u něho četná jest, když v pořádku a s chutí v něm se cvičí. On sám nechť se svěřenci svými vlídně a bratrsky zachází, aniž by však všem choutkám jednotlivců povoloval na úkor věci samé, populárním a oblíbeným se učinit chtěl. Budiž on si toho vědom, že nejen lásku, ale do jisté míry též úctu družstva si vydobýti a zachováti musí. Na této dobrovolné bratrské účtě spočívá kázeň a rád ovšem bez pedanterie zachovaný. Jinak jen dotíravějším po vůli se stane, slušnější a rádnější členové však se odradí a družstvo na konec v nechutnou směsici se rozpadne. Ovšem musí též cvičenci sami, a pakli třeba, výbor cvičitele v podobné snaze s láskou, a třeba-li, s důrazem podporovat. Nerozvážnost jest v ohledu tom někdy tak velká, že mnohý, proto že členem výboru neb třeba synem praporečníka aneb starosty jest, nutným požadavkům cvičitele se podrobiti nechce, ba známe případy, kde i náčelník od výboru před očima členstva zlehčován byl, pouze aby ten neb onen „bratr“ starosta neb jednatel v lesku své moci před ostatními pyšně se zaskvěl. Tam kde tak se stává, octne se jednota snadno u počátku konce svého; nikde však nezahynul spolek, kde všichni činitelé, výbor, sbor a bratři ostatní svou povinnost souhlasně a svorně konali.

Tedy uvědomění sokolské a opět i opět činnost sokolská rádná, čilá, rázná, cíle a prostředků si vědomá, v tom záleží podmínka trvání a prospívání jednot sokolských. Jednoty tím duchem prodechnuté upoutají k sobě pevně členstvo své a vychovají věci naší naporád pěstitelů nových a vytrvalých.

V tom záleží pravý lék neduhů veškerých a pravá jádrná životospráva pro spolky zdravé a neporušené. Všechny ostatní „universální prostředky“ bytby jak obyčejně, zvůněným bombastem ohlašované jsou též na poli tomto—klam a mam.

Čím uskutečnit, aby výlety v jednotách sokolských zas obživly?

Tím že se na ně jde a žádných vy-

táček se nehledá. Bude zajisté velice působit, když staří členové, výbor a sbor sami příkladem ostatní pobídnou. Cíl výletu a zastávky jednotlivé nechť jsou povždy dobře voleny, aby celý den přiměřeně se vyplnil, nuda nenastala a dlouhé zdržování se po hostincích k nepořádkům podnětu nezavdalo. A na straně druhé zas nutno k tomu přihlížet, aby vzdálenosti přespřílišné nebyly, aby—ovšem ne lenoch—sokol dobré vůle jimi se neodstrašil, aby každý nikoli utýrán, nýbrž na duchu i těle osvěžen z nich se vracel. Občas, avšak ne příliš zhusta bude to bavit, když tak zvaný tajný výlet se uspořádá, kde spolek na dvě, snad na tři části se rozdělí a každému vůdci počet číslovaných a zapečetěných cedulek se doručí. Každé oddělení shromáždí se tu již původně na místě jiném, kde cedulka číslem 1 znamená se rozpětí. Cedulka ta udá pak první místo, první stanici, kam se jíti má a přišedše tam otevřeme zase cedulku druhou, jež další stanici nám naznačí. Tak pokračuje se, až všechna oddělení s hlasitým pozdravem na jednom a témže místě se sejdou. Nutno jest ovšem, aby ti, jimž pořádání podobného výletu svěřeno jest— a jest nejlépe, když jen malý počet osob plán vypracuje—přísne tajemství zachovávali.

O nutnosti disciplíny na výletech jsme již mluvili, závisí na ní dobrá pověst jednoty a nevázaností právě nejlepší částí členů účastenství se znechutí. Důležitý jest v mnohých případech fond výletů, do něhož členové na jeden výlet větší po delší dobu příspěvky si skládají a snad i zámožnější členové ve prospěch bratří nemajetných přispívají. Co se kroje výletního týče, jest ovšem jak často nám důvěrně sděleno, přesvědčení přemnohých, že holinky neb boty vysoké, široký pas s monogramem atd. nezbytně nutny nejsou, kroj sdražují, pořízení jeho stěžují a tím zas v odporu s demokratickým základem myšlenky sokolské rozšíření společné věci naší překážejí. Zejména vytýkalo se vysokým botám, že v nich splnou jistotou a úhledností cvičiti nelze a že tudíž pořízení zvláštního obleku cvičebního v zápětí mají. Původní kroj sokolský mnohem jednodušší, pevnější, jelikož z obleku cvičebního vyšly neznal také žádných vysokých bot, ač tenkrát mnohem větší a namáhavější výlety se konaly. Budiž to pouze co zpomínka historická uvedeno. Každá porada o změnách kroje skončila z příčin jež tu rozvésti nelze, přede nutně tím, že při tom, co zavedeno jest, se zůstalo. I čapka, proti níž nejvíce a nejohnivěji se mluvilo, zůstala na konec na hlavách našich a myslíme taktéž, že přese všechny stížnosti na ni vedené nikoho ještě neusmrtila. Největší neštěstí, které se někdy přihodilo, bylo že některému z výletníků nos se oloupal. A to, myslíme, pravý sokol ještě vydrží.

(Pokračování.)

SOKOL AMERICKÝ

Organ Sokolstva Česko-Amerického.

... Vydává a rediguje Fr. Ller. ...

NÁKLADEM VÝK. VÝBORU NÁR. JEDN. SOKOLSKÉ.

... Vychází 15. každého měsíce. ...

NEW YORK, 15. ÚNORA 1890.

Národní Jednota Sokolská.

Rozštěpení Nár. Jed. Sokolské zavdává dosud podnět ku všelikým poznámkám a útokům. Chicagští tvrdí, že právo jest na jich straně, my víme, že jest na straně naší. Polemismování o tom však k cíli nedospějem. Nám jedná se o to, aby chyba, která se stala, byla napravena.

První krok za účelem spojení učinila jednota baltimorská, k jejímuž návrhu přistoupily všechny jednoty východní na okrskovém sjezdu v Baltimore zastoupené. Dle toho návrhu měl se odbývat tak zvaný písemný sjezd, totiž písemná volba mezi městy Milwaukee a Baltimore, na okrskovém sjezdu za sídlo výkonného výboru navrženými.

O něco později podal výkonný výbor chicagský návrh na odbývání mimořádného sjezdu, kde mělo by býti sídlo výkonného výboru voleno.

Zbývá nám pojednati o tom, který návrh jest přiměřenější a účelu svému lépe vyhovující.

Volba sídla výk. výboru jest věcí zcela prostou, jest jednoduchým aktem, který snadno dá se vykonati. Zde netřeba žádných dlouhých debat, ani jich nebývá. Zástupci jednot odevzdají pouze hlas pro to město, jež jednota již napřed určí. Proto nenahlížíme, proč jen a jen k vůli té volbě měl by být mimořádný sjezd odbýván, proč obětována by měla být značná částka peněz, jež jinak mohla by se daleko prospěšněji k užítku všech jednot vynaložit. Neskládáme zajisté své příspěvky jen proto, aby si jimi bohaté společnosti železniční kapsy plnily.

Konečně nezáleží na tom, kde bude mít výkonný výbor své sídlo, jen když bude řádně zvolen a když povinnosti své věrně bude plniti a o rozkvět Nár. Jed. Sokolské se starati.

Bylo namítáno, že písemným sjezdem ničeho vyříditi se nedá. Aj, proč by ne? Jen vůli mějme a vyřídí se to hravě. Namítka ta vypadá tím podezřeleji, že učiněna s té strany, která dosud ani nejmenšího pokusu neučinila, by se tím způsobem cos vyřídilo. Všechny jednoty východní, vyjma morrisanské, a ze západních cedar-rapidská odpovědi své jednotě detroitské zaslaly. Proč nemohly by tak učiniti ostatní jednoty západní? Máme-li upřím-

nou vůli Národní Jednoty Sokolskou opět scelití, chopíme se prostředku, kterýž jest nejjednodušší a nejméně obětí vyžaduje.

Ještě jinou dobrou stránku v této záležitosti má sjezd písemný. Zaručuje nám přímou volbu p o c t i v o u, bez všelikých politikářských pletich, k nimž na mimořádném sjezdu opět by byla příležitost. Je to sice smutné, že takovou obavu vysloviti musíme, zkušenost ze sjezdu cedar-rapidského nás však k tomu opravňuje. Známe-li tedy zlo, vystříhejme se ho.

Ku konci mohlo by ještě, jak strany proti sobě jsou nakvašeny, dojíti na sjezdu k nemilým výstupům, ba mohlo by se zcela lehce státi, že by se sjezd rozbil a nic by se nevyřídilo.

Z těch všech příčin máme sjezd písemný za mnohem lepší a pravému účelu mnohem lépe vyhovující.

Přiložte tedy i Vy, bratří západní, rukou k dílu, volte s jednotami východními pro Milwaukee neb Baltimore — a spor bude vyrovnán.

H l í d k a.

— Sokol Plzeňský v Chicagu zaslal před časem všem německým jednotám turnéřským a klubům amerických atletů návrh, aby o světové výstavě, jež pořádati se má zde v Severní Americe v některém velkém městě r. 1892, pořádány byly velké mezinárodní závody a cvičení, tím asi způsobem, jako loni v Paříži. Některé kluby atletů, i sama Unie atletů amerických, jež, tušíme, čítá as na 20.000 členů, příznivě odpověděly, jenom prý turnéři návrh ten ignorovali. Myslíme, že závody i cvičení bez nich by se také odbyly, však pochybujeme, že zůstali by jen nečinnými diváky, až by věc přišla jak náleží do proudu. — Očekáváme s jistotou, že závody ty pořádány budou — nezabije-li výstavu politické pletichářství a straunictví — i osmělujeme se doufati, že též Sokolstvo česko-americké čestně a čestně bylo by zastoupeno. Považujeme za jisté, že do té doby obě Národní Jednoty Sokolské opět spojeny budou v jednu, kdyby však nebyly, nesmělo by to býti na ujmu zastoupení českého živlu v Americe. Všechny sokolské jednoty americké aneb aspoň všechny silnější, vyslaly by zajisté borce své k závodům, bez ohledu na to, ku které straně se hlásí aneb patří-li vůbec k Národní Jednotě sokolské. Nastala by nám všem povinnost přičiníti se o důstojné zastoupení Sokolstva česko-amerického, o zastoupení Čechů zde!

— Těl. Jed. Čech v Clevelandu pořadala 3. února Sibirinky v české síni „Perunu“ na Croton ul. Sibirinky, dle sdělení „D. N.“, — „těšily se návštěvě tak valné, jakou nikdo za dlouhého trvání síně té nepamatuje. Prodáno přes 700 vstupenek

a maskar dostavilo se přes 150. Za to nebylo ani v sále, ani u nálezných hnutí. Úzké dvěře do nálevny vedoucí byly každou chvíli lidem tam nebo odsud se beroucím zapčány, že nebylo lze protlačiti se ani tam ani sem.“ — „V sále byly maskary stěsnané jako slanečky a diváci, kdykoliv ochabla horlivost pořadatelů, tlačili se pořád dál a dál, takže chvílemi bylo těch 150 maskar stěsnáno na malou prostoru při samém jevišti.“ — „Síň byla prapory a draperiemi českými a americkými vkusně ozdobena.“ — „Maskary u vchodu do sálu vítány zvoneci v rukou Sokolů vstuppenky odebírajících.“ — „Hudba Zámečnicků sálem v pravém smyslu slova hýbala, jen že tanečníci pro žebrolomnou tlačeni z výborné hudby té nic neužili. Premie obdržely masky: 1. Rebeka; 2. Římanka; 3. urozená dáma japonská v nosítkách; 4. jaro; 5. Čechie; 6. Škot; 7. Sokolové; 8. Strýc Sam. Soudci byli pp. A. Šícha, Ch. Herold, J. C. Končana, a Chas. Trnka. Jako obyčejně, nebylo obecenstvo ani tentokráte s rozdělením premií spokojeno, neb každá maskara je ve svém úsudku ta nejlepší.“

— Těl. Jed. Sokol v Chicagu snad prodá budovu svou na Taylor ul. Aspoň učiněna jí prý příznivá nabídka ku prodeji. Souhlasíme se „Svorností“, která ku zprávě té podotýká, že pak byla by nejlepší příležitost ku spojení když ne všech tedy aspoň některých sborů sokolských v Chicagu a ku postavení řádné tělocvičny.

(Zasláno.)

Detroit, 27. ledna 1890.

Ct. spolkům a rodákům Detroitským.

Ctění přátelé!

Uznáváme za svoji povinnost obrátiti se k Vám v důležitém podniku, který jsme rozhodně provésti uzavřeli, pakli že nám pomocné ruky Vaší odepráno nebude: Totiž vystaviti síň, která by byla nejen chloubou naší národnosti, ale národní svobodomyšlnou školou našim dítkám, učelištěm tělesným i duševním nám i našim potomkům a stánkem shromažďovacím.

By jsme objasnili proč toho učiniti potřeba jest: 1) Síň, kterou jsme před 13 léty vystavěli, jen částečně vyhovuje účelům vytknutým. 2) Ježto nevyhnutelná potřeba síň jak stojí opraviti jest, při kterémž vydání by se nic více nedocílilo ku zvětšení síně, a nám by bylo nésti tu trpkou výčitku každého rodáka, že snad jen k vůli našemu pohodlí jsme se nepostarali, by síň ta byla národnímu učelišti dostatečná.

Protož uznáváme tu nejsvrchovanější potřebu, aby tak zřízena byla, by všem účelům národním vyhověti mohla. Dle plánu vyhotoveného nová tato síň by byla o dvou poschodích a sklepení (basement) z cihel, 28 střeveců šířky a 95 střeveců délky, a stála by dle výpočtu stavitele \$3000-00.

K vůli snadnějšímu uplacení dluhu, jenž stavbou by povstal, uzavřeli jsme vypsatí půjčku jedno sto smének (bonds) dvaceti pěti dollarých, na pět úroků ze sta dollarů, a na pět roků od času vystavění k splacení. Pročež žádáme et. spolky jakož i jednotlivé rodáky ve jménu národního a svobodomyšlného účelu, aby dle možnosti pro věc tu učinili a nám v této půjčce vypomohli.

Co ochranu před domýšlenou ztrátou podáváme tu jistotu, že naše budova i pozemek, který teď v ceně \$3000.00 jest, úplně bez dluhu jest a budova až by byla vystavěna a účeli odevzdána při nejmenším by \$300.00 ročně čistého výtěžku vynášela, tak že dluh ten může za 10 roků umořen býti a výtěžek takový jen ku prospěchu našich národních účelů obrácen bude.

Že jsme nikdy v našem národním podniku neučinili kroku zpět dokáže naše minulost a že chceme i v budoucnosti co síly naše stačí ku předu kráčet, slibujeme Vám heslem našich nesmrtelných buditelů národních Fuegnera a Miroslava Tyrše: „Mužně v před! Ať na nás národ patří!“

Jménem T. J. S. Budivoj

Josef Krejčí,
starosta.

Václav Hájek,
tajemník.

Oprávněný spolkem výbor stavební jest: Alois Stock, Josef Janeček, Josef Ulman, Čeněk Pokorný, Václav Kos, Václav Procházka ml. a Josef Krejčí.

Různé zprávy.

Závody bruslařů. Montrealská „Gazetta“ přinesla dne 13. t. m. zprávu, zaslou kabelem, že dne 12. února při závodech bruslařů v Petrohradu na Rusi zvítězil Američan Louis Rubenstein, jenž rovněž jest přeborníkem umělého bruslení v Americe. Závody konaly se za dozoru petrohradského bruslařského klubu. — Rubenstein byl k závodům petrohradským klubem pozván a vydal se na cestu as před měsícem. Závody, dle sdělení kabelu, odbyvaly se pod širou oblohou. Závodníci vyslaly veslařské kluby z Rakouska, Finska, Norvéžska a Švédska, zástupce své při závodech měly kluby z Moskvy, Štokholmu a Petrohradu. Soudcové, ačkoli všichni z petrohradského klubu, dali nejvyšší čísla Rubensteinovi, tak že nebylo žádných obtíží, jako často bývá a tentýž jednohlasně za vítěze prohlášen. Rubenstein nejsprávněji a nejelegantněji provedl figury sborem soudců určené a po tom ještě kreslil zvláštní obtížné obrázce na ledě, čímž vzbudil obdiv nejen přítomného obecenstva, ale i bruslařů a znalců, již před tím kreslení takových figur považovali za nemožné. Obecenstvo po ukončení závodů učinilo Rubensteinovi pravou ovaci. Mezi obecenstvem nalezalo se též mnoho osob od carského dvora i několik osob z carovy osobní družiny.

Praví se, že Rubenstein bude též carem požádán, aby před ním provedl umělé bruslení. — Z Petrohradu nastoupí Rubenstein cestu do Hamburku a Amsterodamu, kde rovněž bude závodit v umělých závodech bruslařských, jež tamtéž se připravují.

Bicycle. Sl. Emma Rummellova, kapitánka damského bicyclistského klubu v Buffalu, N. Y., vykonala za minulý rok cesty na svém bicyclu úhrnem 2.937 mil. Jednou z její cest byla cesta do Angoly a zpět, vzdálenost to 63 mil, již po obyčejných silnicích vykonala lehce v jednom dnu. — Sl. Markéta Kirkwoodova v Bostonu jest též dobrou bicyclistkou. Vykonala za minulý rok cesty úhrnem něco přes 2100 mil. Nejdělsí její cesta obnášela 100 mil, již vykonala od výchozu do západu slunce. — Kapitán Gruendler z Hartfordu, Conn., za minulá 2 leta nevynechal prý ani jediného dne, aby na bicyclu se byl neprojel a má o všech 730 dnech určitý záznam.

Velké závody atletů odbyvají se právě dnes (15. února), v Bostonu, řízením tamnější „Boston Amateur Athletic Association“. Závodníků z rozličných měst přihlásilo se více než 700. Závodistiště zřízeno jest v největší síni bostonské, „Mechanic's Hall“, kde jest míst k sezení pro 10.000 osob. Závodit se bude v chůzi mílové, vrhání 16liberní vahou, vrhání 56liberní vahou, v běhu s překážkami na 220 yardů, ve skoku vysokém s rozběhem, v běhu 220 yardů, v běhu půlmílovém, ve skoku o tyči, v běhu mílovém, v běhu 440 yardů a přetahování provazem (tug of war). Na třech místech současně se bude zápasit. — Jedině z New Yorku vypravilo se do Bostonu přes 600 atletů, z nichž as polovice jsou závodníci. — První cenou pro klub, jehož členové nejvíce bodů získají, jest praporec; prvními cenami pro jednotlivce jsou zlaté poháry, druhými cenami poháry stříbrné a třetími cenami stříbrné medalie. Poháry umělecky jsou pracovány a na každém z nich vytepana neb vyleptána jest postava athleta ve skoku, běhu atd.

Smutný výsledek mělo nerozumné a brutální rváčství o cenu v Dallas, Tex. Jake Kilrain, jenž s několika ještě rváči cestuje nyní po Spoj. Státech, uspořádal ve jmenovaném městě v Opera House dne 13. t. m. představení pěstního zápasu a zápasu řeckého. Někteří z diváků, kteří teprve pak mají radost, když vidí krev téci, nebyli spokojeni s pouhým naznačením pěstního zápasu. Jeden z diváků, jistý Tom. James, nabídl se, že bude zápasit s Banizou, jedním rváčem z Kilrainovy tlupy, o cenu \$25 a že ubrání se Banizovi ve 4 střetech, aniž by ho tento k zemi srazil. Sázka přijata a James postavil se proti Banizovi. Ve čtvrtém střetu zasáhl Baniza James prudkým rubem do

vazu, tak že tento obličejem k zemi se skácel. Když nevstával, počali jej omývatí a pouštětí mu silící kapky do úst. Konečně přivolán lékař, však ani ten jej více nevzkřísil a po půl noci nešťastný rváč skončil. Baniza prehl, však k ránu se vrátil a vydal se sám policii. Celá společnost rváčů byla zatčena a obžalována z vraždy. Kilrain prý plakal jako děcko. Panuje domněnka, že Jamesovi přeražen byl vaz. — K takovým smutným koncům vede nesmyslné rváčství, které u Američanů tolik jest oblíbeno.

Zápasy šermířů pořádány byly v tělocvičně New York Athletic Clubu pod dohledem American Athletic Union po tři večery, 6., 7. a 8. února. K zápasům přihlásilo se na 30 šermířů, kteří losem byli roztrženi ve dvojice. Každá dvojice zápasila tak dlouho, až jeden z obou šermířů dosáhl pěti bodů. Každá rána, jež zasáhla protivníka, počítána byla za 1 bod. Odbrojení soupeře nepočítalo se. Šermovalo se končím, mečem i šavlí. Vítězové prvního večera zápasili spolu druhý večer, vítězové druhého večera zápasili v třetí, poslední večer. — Průměrem nejlépe šermoval J. A. Gregor, tajemník ruského konsulátu v New Yorku a člen New York Athletic Clubu, ačkoli za hlavního vítěze prohlášen nebyl. Při zápase končím podlehl G. Shaw-ovi, členu téhož klubu, jenž prohlášen prvním vítězem v zápase končím. Při šermování šavlí zápasili jakožto koneční vítězové spolu Gregor a E. Van Schaick, člen Manhattan Athletic Clubu. Zápas byl velmi tuhý, Gregorovi však přec podařilo se zvítěziti. Tento osvědčil vůbec ze všech šermířů největší obratnost, sílu a vytrvalost, kteréž přednosti jeho všeobecně uznávány i pronešen úsudek, že baťuška car jistě by měl radost, kdyby věděl, kterak jeden z jeho činovníků v daleké cizině dobývá cti statečnosti ruské. — V zápase mečem podlehl Gregor G. Heintzovi, členu Central Turn Vereinu, jenž potom v konečném zápase setkal se s Van Schaickem. Bezohlednost, s jakou tyto dva na sebe prudkými útoky doráželi, vzbuzovala obavu, aby si neublížili vzdor chránidlům. Nebezpečí bylo skutečné, tak že každý tajil dech. Když byl již Heintz dosáhl 4 bodů a Van Schaick 3, klesl tento pojednou k zemi. Trpí prý srdeční vadou a napnutí všech sil i rozčilení tak na něj účinkovaly, že přemohly jej mdloby. Brzy však se zotavil, v zápase však již pokračováno nebylo a Heintz za vítěze prohlášen. — Jsou tedy vítězi pro tento rok Shaw, Gregor a Heintz, všichni z New Yorku. — Zápasů účastnili se též šermíři z Filadelfie, Hartfordu, Bostonu, New Jersey a Newarku.

Nová pěkná tělocvična postavena byla v Chicagu na rohu ulic Jackson a Hermitage, v níž cvičí Američané, dospělí i žáci.

Účetní zpráva
JEDNATELE VÝK. VÝBORU NÁR. JED. SOKOLSKÉ
ZA ROK 1889.

Příjem:
Zprávy čtvrtletní.

T. J. Sokol v N. Y.	
4. zpráva z roku 1888..	\$71.37
1. " " " 1889..	41.55
2. " " " " " " " " " "	38.77
3. " " " " " " " " " "	42.39
4. " " " " " " " " " "	39.64
	233.72
Sok. Jednota Blesk v Baltimore.	
4. zpráva z roku 1888..	
1. " " " " " " " " " "	1889..
2. " " " " " " " " " "	
3. " " " " " " " " " "	78.52
	78.52
T. J. S. Budivoj v Detroit.	
4. zpráva z roku 1888..	10.13
1. " " " " " " " " " "	1889..
2. " " " " " " " " " "	6.35
3. " " " " " " " " " "	7.60
4. " " " " " " " " " "	10.13
	39.34
T. J. S. Svornost v Morrisanii.	
3. zpráva z roku 1888..	5.—
4. " " " " " " " " " "	1888..
1. " " " " " " " " " "	1889..
2. " " " " " " " " " "	2.47
3. " " " " " " " " " "	2.47
4. " " " " " " " " " "	3.97
	21.61
J. Tyrš Cedar Rapids Sokol.	
3. zpráva z roku 1888..	16.50
Doplatek na rok 1888..	25.50
1. zpráva z roku 1889..	14.83
	56.83
T. J. Čech v Clevelandu.	
4. zpráva z roku 1888..	15.—
1. " " " " " " " " " "	1889..
2. " " " " " " " " " "	12.72
3. " " " " " " " " " "	15.75
	56.59
T. J. Sokol v Dutch Kills.	
4. zpráva z roku 1888..	3.97
1. " " " " " " " " " "	1889..
2. " " " " " " " " " "	3.69
	13.22
Mimořádné příjmy.	
Předplatné na „Sokol Americký“ z tuzemí....	\$ 4.—
Předplatné z Evropy....	12.66
Za knihy.....	2.25
Za tyč k hrazdě od jednoty Budivoj.....	1.90
Polovina výtěžku z okr. cvičení v Baltimore....	62.20
	83.01
Součet	582.84
Přenos na rok 1889	1101.73
	1684.57

Vydání.

Běžné.

Tisk „Sok. Amerického“ 12 čísel.....	\$342.—
Příloha zpráva jednatele za rok 1888.....	5.—
Služné pořadatelů „Sok. Am.“ za rok 1889....	100.—
Náhrada pořadatelů „Sokola Am.“ za rok 1888	25.—
Náhrada zapisovatelů na rok 1888.....	10.—
Náhrada pokladníkovi na rok 1888.....	5.—
Služné jednatele na rok 1889 ..	75.—
Expedice „Sokola Amerického“ za rok 1889....	20.—
Vydání jednatele na poštovní známky a expresní vydání na rok 1889.....	14.40
Součet.....	596.40

Různá vydání.

Ohláška v „Hlasu Lidu“ „Výstraha“.....	1.50
Sokolu Karlu Štulíkovi na cestu do St. Louis a zpět.....	10.—
Za věnec na rakev zesnulého jednatele br. Martina Hlaváčka.....	5.—
Janu Hlaváčkovi za baleň „Sokola Amerického“ od jednoty „Budivoj“	.75
Tiskaři F. Lierovi za 1000 obálek a 1000 listů s ohlavením na dopisy	7.75
Za rámy na diplomy....	3.70
Nájemné z místnosti výkonného výboru N. J. S. za rok 1889.....	30.—
Za nový lis k razítku výkon. výboru.....	1.50
Notáři Jos. Janáčkovi za listinu.....	.75
Za knihu pro otiskování dopisů.....	1.—
Za napsání diplomu pro Sokola J. L. Voborského.....	1.50
Za protokolní knihu pro výk. výb.....	2.45
Za tyč k hrazdě a dovoz té samé do Detroit, Mich.....	1.90
Sok. J. Kadlecovi, soudci při okrskových závodech v Baltimore....	15.50
Sokolu M. Trunečkovi, soudci při těchže závodech.....	15.50
Sokolu Janu Beniškovi co soudci při těchže závodech.....	15.50

Sokolu Fr. Liškovi co soudci při těchže závodech.....	43.—
Sokolu Viktoru Hirshauerovi co soudci při těchže závodech....	5.—
Sokolu Antonu Kostelákovovi co soudci při těchže závodech.....	5.—
Sokolu Janu Pavlíkovi co předákovi při těchže závodech.....	15.50
Zástupci pořadatelů „Sokola Am.“ Al. Wokalovi při těchže závodech	15.50
Tiskaři F. Lierovi za tiskové práce k okrskovým závodům.....	4.—
Za přílohy k „Sok. Am.“ čis. 12. „Výprava Sokolstva do Francie“..	31.25
Za kabelogram soustrasti nad úmrtím starosty pražského Sokola dra. Čížka.....	9.36
Součet.....	242.91

Úhrnné vydání.. 839.31

Celý příjem..... 1684.57
Celé vydání..... 839.31

Zbývá v rukou pokladníka 845.26

Počet údů dle došlých zpráv.

T. J. Sokol, New York.....	169
Sok. Jed. Blesk, Baltimore.....	72
T. J. S. Budivoj, Detroit.....	31
T. J. Svornost Sokol, Morrisanie.....	14
T. J. Tyrš Cedar Rapids Sokol.....	94
T. J. Sokol, Dutch Kills.....	12
T. J. S. Čech, Cleveland.....	60

Úhrnem..... 452

Účetní výbor shledal knihy účetní a spolkové v úplném pořádku.

Jos. Wocel,
jednatel výk. výb. N. J. S.

Listiny prohlédnuty a v úplném pořádku nalezeny dne 10. února 1890 finančním výborem:

Jan Pavlík, Matěj Zoubek,
Josef Strnad.

Jos. Kadlec, Ant. Polák,
náměstek. pokladník.

Josef Brodil,
zapisovatel.

U čel tělocviku. Že přemnozí lidé nepochopili ještě účel tělocviku a že prostředek pletou si s cílem, jest známo. Dr. E. Y. Bogman z Providence, R. I., napsal pěkný článek o tělocviku do posledního čísla „American Review“, v němž mezi jiným praví: „Hlavní účel tělocviku jest obnovení sil, nikoli trainování. Obnovením sil myslíme, aby člověk přiveden byl do „dobrého stavu“, aby stal se spůsobilým k vykonávání duševních i tělesných prací, jež na něm život vyžaduje. Trainování jest dlouhá příprava těla k jistému výkonu, jenž trvá jen několik minut neb hodin. Tělocvik jest prospěšný; trainování jest škodné.“

Zřizování cvičišť. Konečně počínají i zde městské úřady nahlížeti důležitost tělocviku a počínají samy obecním nákladem zřizovati cvičiště. Lonského roku zřídila městská správa v Bostonu letní cvičiště v parku na břehu řeky Charles. Cvičiště opatřeno jest pohodlnou šatnou a rozličným tělocvičným náradím. Obecnstvo hojně cvičiště používalo. Přístup dovolen byl však jenom mužskému pohlaví. Nyní rozhodla městská správa zříditi ještě jedno cvičiště v tomtéž parku pro pohlaví ženské. Parkovní komisari sdělují, že to bude cvičiště první třídy, opatřené potřebnými budovami i vším náradím. Se stavbou počne se již tento měsíc a ku konci jara má být cvičiště veřejnosti odevzdáno.

Tri tisíce mil za 65 dní pěšky vykonati chce J. S. Harriman z Bostonu. Poněvadž u Američanů taková věc bez sázky ani mysliti se nedá, podotýkáme pouze, že sázka obnáší \$3000.00. Harriman nastoupiti má cestu svou z kteréhokoli města v Indianě do San Franciska v Kalifornii a zpět, musí však vybrati si město, jež na 1500 mil od San Franciska jest vzdáleno. Zamýšlí cestu svou konati po silnicích a horami po železničních tratích. Vyjítí má v některém z 10 dnů po 15. dubnu. Přidělení mu budou dva strážcové, již provázeti jej budou buď na koních neb v povozech. Potká-li jej na cestě nehoda neb nemoc, čas tím ztracený odpočítávat se nemá. Harriman pochází z rodičů skotsko-irských.

Zápas chvatů libovolných („catch-as-catch-can“) o světové předáctví a odměnu \$500 jakož i tři čtvrtiny vstupného, odbýval se v Milwaukee 13. t. m. mezi Jack Carkeekem, světovým přeborníkem zápasnickým a Tom Connorem, bývalým přeborníkem. První střet trval pouze 4 minuty i zvítězil v něm Carkeek; v druhém střetu, 37 minut, zvítězil Connor, v třetím a čtvrtém střetu, 23 a 40 minut, zvítězil opět Carkeek i zachoval si tak své předáctví. Ve čtvrtém střetu prý oba zápasníci tuhým odporem a pěknými chvaty a odchvaty se vyznamenali. — Při zápasu došla již telegraficky nabídka od Tom. Connora z Cincinnati, že s vítězstvím o \$500 a světové předáctví chce zápasiti.

(Na pomník Husův) věnoval „Sokol“ pražský 100 zl. a mimo to listina subskripce vyložena jest v šatně.

(Sokolové čeští pozváni byli k závodům) zvláštními přípisy z Belgie a Francie.

D O P I S Y.

Baltimore, 5. února 1890. — Z brusla nová novinka — má prý se k vůli urovnání poměrů neblahých v Národní Jednotě Sokolské panujících odbývatí nový sjezd sokolský. Výlohy cestovné mají zaplacený býti oběma výk. výbory. Rozmýšlel jsem o této záležitosti a po dobré úvaze skorem bych přistoupil k návrhu tomu — jen proto, by již jednou byl učiněn konec nešťastným našim rozmiškám. Myslím, že ani jináče nenechá se rozbroj ten utišiti. Doufejme, že snad povolí se nový sjezd.

S pýchou oznamuji dnes, že od nějakého času zavládl u nás ruch nemalý v činnosti naší jednoty. První tak zvaná poradní neb přednášková schůze, kterou jsme odbývali v neděli, dne 26. ledna, byla dosti četně navštívena. Někteří bratři Sokolové přednášeli, jiní četli znamenité články některých česko-amerických listů. Zároveň, by se ušetřilo času při hlavní měsíční schůzi, vybírány hned při poradní schůzi příspěvky. Zároveň určeno, by zábavní výbor vždy postaral se pro tyto schůze o přednášku neb jiné uslechtilé zábavy. Dle všeho byl to šťastný nápad od výboru, jenž pracoval nové stavovy. Jednotě může jen takové jednání prospívat.

V neděli dne 2. února slavila jednota naše zase triumfy. Pořádali jsme v ten den „Husův večer.“ Sokol Jan C. Hojda, znamenitý řečník (a proč by také ním nebyl — vždyť byl vynikajícím kazatelem!), podal nám nástin života Mistra Jana Husa tak živě, tak vroucně a nadšeně, že každý s napjetím sledoval jeho přednášku. Uvedl nám děje prvích dob křesťanství, kdy nebylo ještě všemohoucího papeže v Římě, kdy zápasili alexandrijský, antiochenský, cařihradský, jerusalemský a římský biskup o nadvládu v církvi křesťanské, až do Konstantina, císaře římského, jenž dopomohl biskupu římskému k moci nadvládní. Přěšel pak po malém výkladu k času, kdy zakázáno kněžím se ženiti, a k době, kdy jedním časem mělo křesťanství tři papeže, a tím způsobem přivedl nás Sokol Hojda až k časům našeho Husa. Nyní teprve rozvinul řečník velmi úchvatně dobu t. zv. „zlatou“ našeho národa, nyní přivedl nám velkého mistra co reformátora na světlo. Přednáška trvala skorem půldruhé hodiny. Na konec připomenul poslední děje sněmu českého v Praze odehrané. Připomenul, že prostá deska s jmenem Husovým vyvolala ruch v životě naší vlasti dalekosáhlý. „Český lev probuzen ze spánku urážkou knížátkem Švarcenberkem a jeho stoupenci a sotva že ohonem svým hnul, již následovalo napjetí celého vzdělaného světa. Telegraf měl snad ponejprv příležitost zvěstovati do všech úhlů světa, že dosud Husité nevymřeli!“ Ze přednáška při každé vhodné poznámce byla odměněna hlučným potleskem, rozumí se samo sebou. Po malé přestávce provedli nám naši stateční ochotníci krásnou veselohru Elišky Peškové: „Boj všem ženám.“ Jestli se zdařila přednáška, provedlo se též i divadlo. Hrál se jakoby v Národním divadle. Korunu tohoto večera odnesla sl. Anna Kohoutova (Jindřiška). Až ponejprv u nás na jevišti získala si veškeré auditorium jedním rázem. Slečna Marie Hraničková statečně co „Julie, paní doktorová“ stavila se jí po bok, nezůstávajíc za ní v ničem pozadu — hrála precizně. Taktéž, až trochu ještě nesměle, hrála sl. Marie Matějková. Jen trochu více kuráže a pátje to. Co se týče mužských, sami to moderní světáci v této hře, byl každý na svém

místě. Sokol Jan Jarošík podal nám věrný obraz pantoflového mužička, jenž na každé mrknutí své ženy pozor dává a otrocky její rozkazy vykonává. Členové „proti Xantipám“ spolku, namířeného proti všem ženám i tetám, které mají 22 koček, 12 psů a 20 mazlíčků, Sokolové Souhrada (Veselský), Werner, (Ořečovský), Runge (Želihlávka), pak p. Lains co doktor Tábořský hráli znamenitě. Taktéž intrikář Bořislav Železný hrál eminentně. Konečně hostinský Špunt (Vinca Jelínek) se svým sklepíkem Melounkem (Vojta Krček) konali také svou povinnost. Po divadle byl slyšet jediný úsudek, a ten byl: že nikdy nehrálo se v Bohemii tak precizně. — Jak známo, byl veškerý příjem z tohoto divadla určen k příspěvkům, které jednota naše sbírá na pomník Husův v Praze. Příspěvků toho večera vypráno \$17.25 mimo rozprodaných vstupenek mezi obecnstvem. Slušná to částka zajisté.

Prosím tě, milý pořadatel, nahlédni do posledního rukopisu mého, zdaž jest tam vynecháno mezi našimi nově zvolenými úředníky jméno statečného Sokolika Jana Moravce — neb zavinil-li to sazeč? Směji se mi, že jednota naše nemá kasy, proto prý nepotřebuje pokladníka. — Nu, opravuji to milerád, zdaž to má vina.

Maškarní ples odbýváme 17. února. Cen bude letos 10 a to velmi pěkných. Doufejme, že dodáme se výsledku důstojného. Vždyť nám štěstí přaje. Na zdar! V. J. Šimek.

Detroit, 4. února 1890. — Sokolové! Již uplynulo zase skoro čtvrt roku, co naše jednota vyzvala všechny jednoty sokolské o vyjádření se stranu sídla výkonného výboru Nár. Jed. Sok. — a tu to máme — výsledek tak či onak — veliké nic, které snad se potáhne tak dlouho, až tihle všichni „rebulanti“ Sokolové zemrou a jejich potomkové na ten památný sjezd Cedar Rapidský zapomenou. Naše jednota chopila se věci, která jí byla Baltimorským okrskovým sjezdem svěřena s tou pevnou nadějí, že hravě provede, co nemohli provést zástupci na sjezdu — a proč ne? proč by se jmenovala — Sokol Budi — voj!!!

Ale marná naděje! K cíli to nemůže přivést doposud. A proč? Snad Sokolové „spí spánkem lva v polední čas na poušti Sahaře?“ Doposud jsme obdrželi odpovědi jednot: Sokol Blesk Baltimore, Sok. New York, Sok. Tyrš Cedar Rapids, Sok. Čech Cleveland, O., Sokol Dutch Kills, L. I. A což ty druhé jednoty? Neuznaly snad oni naši jednotu za hodnu odpovědi? Musíme si myslet, že skutečně tak jest, neboť dvoucentový kolek a kus papíru aneb poštovní listek za cent by dostačil k odpovědi: Nesouhlasíme — nebo: — to či ono by bylo N. Jed. Sokolské prospěšnější atd. Pak by nám bylo možno seznat, že to či ono dalo by se provést a šlo by se ku předu — a tak bychom to snad z té nešťastné dvojky na jednotku přivedli. K tomu není třeba nic více než říci: chceme, a zároveň to v skutek uvéstí.

Co se našeho národního života týče, Sokolové se činí co síly stačí: tak jedni se připravují ku veřejnému cvičení s Američany („Detroit Athletic Club“) a druzí ku provedení plánu o rozšíření naší síňe. A jde to vše zdárně. S potěšením jest mi totiž sděliti: Chceme „naši síň“ (jak obecně se nazývá sokolovna) rozšířiti tou měrou, aby nejen pro nás dostačila, alebrž všem Čechům detroit-ským co pomník pokroku a svobodomyšlnosti zbudována byla, aby nejen Sokol, nýbrž každý Čech s hodostí mohl říci: „To jest naše svatyně národní, to jest náš chrám ku pokroku a vzdělanosti národní zbudován.“ Ze práce naše se daří, musím pokotknouti, neb výbor k tomu zvolený za 5 dní obdržel na \$1900.00 půjčky a vše mezi Čechy, tak že nám možno s jistotou na \$3000.00 sehnat, a naděje naše, že nová Národní síň (sokolovna) na 1. května t. r. otevřena a účeli národnímu navržena bude, zajisté se splní.

Nuž, jen mužně v před, ať na nás národ patří!
J. K.

New York, dne 7. února 1890. — Dovolím si podati kratičkou zprávu o činnosti naší, ač nezměnilo se to ještě příliš valně. Předce snad doufatí můžeme, že to bude lépe pokračovati. Cvičení navštěvovalo minulý měsíc 51 členů, 23 čekanců a 82 žáků, dohromady 156 cvičenců. Obávali jsme se, že budou-li žáci nuceni platit, mnoho jich ztratíme, avšak obava naše byla marnou. Záleží nyní na cvičitelích žáků samých, by hleděli vyhověti povinnostem co nejdůstojněji. Pak bude zdar rozkvětu školy zabezpečen. Ve škole tito mohou členové naši hledati příkladu, neboť hošiči tuží se znamenitě. Jak jsem již dříve pravil, budou-li cvičitelové dbali svěřenců svých, můžeme se nadíti, že odchováme sobě dobré Sokoly.

Fondní výbor náš činí se všemožně v práci své a domnívati se možno, že domůžem se předce jednou řádné tělocvičny, jaké Sokol náš postrádá. Jak vidno z minulých zpráv podané účetním fondního výboru, vybráno bylo až doposud na listiny od členů \$398.07. U jednoty z rozličných příspěvků fondnímu výboru darováno \$430.15. Z dobrovolných úpisů od členů \$379.25. Úhrnný příjem \$1207.47, vydání \$11.50. Zbývá tedy čistý výnos \$1192.97. Odté doby upsána a splacena jistá částka opět, tak že pokynem to bude k příštím sbírkám našim a jest se nadíti, že snad se potkáme se zdarem, neboť mnohem větší sbírky očekáváme v době příští. Doufáme, že lid náš uzná potřebu tělocvičny naší a že nás v podniku tomto bude podporovati.

Dne 8. února účastnilo se několik členů jednoty naší selského plesu jednoty Svornost v Morrisani, kamž jednota naše přislíbila se účastnit sborově. Žel však, že Sokolici naši nejsou zvyklí konati svoji povinnost, neboť dostavilo se nás dohromady — nelekejte se — jedenáct! Hezký to počet ze 176, co? A to ještě bylo bratrské jednotě! Což jest to platné, my o bratrství málo dáme, my raděj někam jinam. Když jsme šli minule k výstavě Central Turn Vereinu šlo nás as 6 čt (na 70), však nyní nás bylo 11 členů. Nu, však nevádi, vždyť my se někdy poznáme, nebude-li pozdě! Nemálo jsem se podivil, jaké přízni těší se jednota morrisanská, neboť návštěva byla zde dosti četná a společnost zde se nalezající byla dosti vybraná, tak že tu chvíli, kterou nám popřáno bylo zde strávit, zažili jsme nenuceně a neradi ubírali jsme se k domovu. Kdyby nebyla strašila cesta pěšky, byli by jsme zůstali až do rána.

Nyní i my se chystáme k našim Šibřinkám a tu, doufám, že budem moci další si odtancovat. Náš zábavní výbor činí se nemálo, a tudíž jest se co nadíti, že setkají se i tyto 21. naše Šibřinky s úplným zdarem. Program jest dosti rozsáhlý a vábíví, naše různé výbory pro Šibřinky a všeliké zkušky dokončují své práce, tak že by bylo vše v úplném pořádku. Později zmíním se, jak se nám tento toužebně očekávaný večer zdařil. Prozatím Na zdar!
A. T.

Řádné schůze výkonného výboru.

New York, 10. února 1890.

Schůzi zahájil br. náměstek Josef Kadlec za nepřítomnosti starosty br. A. Wokala, jehož omluva přijata. — Zápisky z minulých schůze po přečtení přijaty. — Těl. Jed. Sokol Blesk v Baltimore zaslal 4. čtvrtletní zprávu. Těl. Jed. Sokol v Dutch Kills zaslal 3. a 4. čtvrtletní zprávu. Zprávy přijaty. — T. Jed. Sokol ve Wilber zaslal předplatné na rok 1890. — Sokol vídeňský zaslal 3 zlaté co předplatné na rok 1890. — K. Štulík žádá pro dra. Podlípého ročník 1889 „Sok. Am.“; žádosti této vyhověno. — Žádosti redakce „Sokola“ pražského, by čísla 1., 5., 8., 9., 10. a 11. „Sok. Am.“ ročníku 1889 byla jí zaslána, poněvadž tato chybí do plného ročníku, též vyhověno. — Dopis výboru pro zbudování pomníku Jana Husa v Central Parku v New Yorku přijat a odkázán jednatelem k vyřízení. — V záležitostech Jed. Tyrš v Cedar Rapids usnešeno, by jednota byla suspendována pro nezasilání zpráv Nár. Jednotě Sok. — Celoroční zpráva jednatele a pokladníka přijata; finanční zpráva má být uveřejněna v „Sok. Am.“ — Na to schůze skončena.
Jos. Brodil, zapisovatel.

Přijem.

Přenos z poslední schůze.....	\$ 845.26
Vídeňský Sokol předplatné na „Sok. Am.“	1.17
T. Jed. Sokol v Dutch Kills 2. a 3. zpráva za rok 1889.....	6.14
T. J. Blesk v Baltimore 4. zpráva za r. '89	17.38
Těl. Jed. ve Wilber, Neb., předplatné na „Sok. Am.“.....	1.—
Úhrnem.....	\$ 870.95

Vydání.

Odměna zapisovateli výk. výboru.....	\$ 10.—
Tiskaři „Sok. Am.“ za č. 1. r. XII.....	28.00
Expedice „Sok. Am.“ č. 1. r. XII.....	1.25
Pokladníkovi za ztrátu času a vydání v r. 1889.....	3.—
Úhrnem.....	42.25
Přijem.....	\$ 870.95
Vydání.....	42.25

Zbývá v rukou pokladníka. ..\$828.70

Jos. Wocel, jednatel.

Knihy a časopisy redakci zasláné.

„Sokola“ pražského vyšlo redakci br. J. E. Scheinera čis. 1. r. XVI s následujícím obsahem: Pozvání k závodům z Belgie a Francie. — Nekrolog starosty Sokola pražského, dra. Frant. Čížka (s vyobrazením). — Dějinami tělocviku provází J. E. Sch. (Pokračování). — Feuilleton: Pařížské klasobraní. Pořádá J. V. — K životu, ne k živoření! Práce cenou počestná; napsal Kar. Vaníček. (Pokr.) — Z Ameriky. — Zprávy slovanské, věstník župní, věstník spolkový, různé zprávy. — Obsah r. 1889. Všem bratřím odporučujeme vše časopis tento, z něhož hojněho i důkladného poučení čerpati

mohou a jenž podá jim i hojnost zajímavých zpráv o činnosti a životě našich bratří v Čechách. — Předplatné na rok obnáší \$1.25. Adresa: Časopis „Sokol“, Praha, Bohemia, Europe.

„Volnost“, trojtýdenník politický čtyřstránkový vychází každé úterý, čtvrtek a sobotu ráno v Clevelandu, O. Předplatné čtvrtletně 80 ctů. Adresa: „Volnost“, 56 Humboldt St., Cleveland, O.

„Duch Času“ obrázkový týdeník, vycházející co příloha pol. denníku „Svornosti“ a týdeníku „Amerikána“; předpl. na „Amer.“ \$2.50 na rok, s „Duchem Času“ \$3.50. Na „Ducha Času“ předplácí se \$2.00 ročně. Adresa: Aug. Geringer, 150 W. 12th st., Chicago, Ill.

„Pokrok Západu“, politický týdeník. Předplatné i s velkou 16stránkovou přílohou románovou a s premií \$3.00 na rok. Do Čech předplácí se \$4.00, bez přílohy a premie \$3.00. Adresa: „Pokrok Západu“, Omaha, Neb.

„Dennice Novověku“, časopis politický, orgán bratrstva Č. S. P. S. (Česko-Slovanckých Podporujících Spolků) vychází každý čtvrtek. Předplatné \$3.20 na rok, \$1.60 na půl roku. Adresa: V. Šnajdr, 1198 Broadway, Cleveland, O.

„Przewodnik gimnastyczny „Sokol“ organ towarzystw gimnastycznych. Vychází v polovici každého měsíce ve Lvovci. Předplatné s poštovní zásilkou na rok pro Ameriku 5 franků. Administrace: Ulica Czarneckiego L. 2.

„Rodina“, belletristický týdeník 16stránkový, vydávaný co příloha k pol. týdeníku „Slavie“. Předpl. \$2.00 na rok; „Slavie“ s „Rodinou“ \$3.20; do Evropy \$4.50. Adresa: „Slavie“, Racine, Wis.

„Domácnost“, ilustrovaný týdeník, formát foliový, 16 stránek. Předplatné na rok \$2.75, na půl roku \$1.50; do Evropy na rok \$3.25. Adresa: A. Novák, 372 Milwaukee st., Milwaukee, Wis.

„Nová Doba“, týdeník politický a hospodářský, vychází redakci F. K. Ringsmutha (Jar. Zvěstenského) ve Schuyler, Neb. Předplatné \$2.00, do Evropy \$2.80 ročně. Adresa: „Nová Doba“, Schuyler, Neb.

České osady v Americe. Měsíčník pro české vystěhovalce a zaoceanské krajany. Vydavatel a redaktor Jos. Pastor v Hamburku. — V listě tom sneseny jsou zajímavé i poučné zprávy a články nejen pro přistěhovalce ale i pro osadníka staršího. — Předplatné na rok 1. dol., jednotlivá čísla 10 ctů. V Americe objednat lze u p. L. J. Paldy, 243—2nd St., Cedar Rapids, Ia.

Upozornění do Čech.

Často bývá zasíláno předplatné z Čech na „Sok. Am.“ přes Švýcarské poštovní poukázku. Poukázka taková vystavena jest na zdejší poštu bez udání jména zasýlatele. Poněvadž v Čechách máme více odběratelů, nemůžeme vědět, kdo předplatné zasílá. Proto k vůli uvarování zmatků žádáme ct. bratry v Čechách, aby oznámili podobnou zásilkou vždy zvlášť poštovním lístkem s udáním data, kdy předplatné zaslali.

ADRESÁŘ NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJENÝCH STÁTECH.

VÝKONNÝ VÝBOR: Starosta Al. Wokal, náměstek Jos. Kadlec, jednatel Josef Wocel, tajemník Josef Brodil, pokladník Ant. Polák. Další výbor jest: Mat. Zoubek, Fr. Jedlička, Jan Pavlík a Josef Strnad. — Veškeré zásilky tétož jednoty se týkající nadešly buďtež: Jos. Wocel, 225 Seventh St., New York, N. Y. — Schůze odbyvají se každé 2. pondělí v měsíci.

TEL. JED. SOKOL, New York; jednatel Tom. Benesch, 1072 First Ave.

SOKOLSKÁ JEDNOTA BLESK, Baltimore; jednatel V. J. Šimek „Bohemia“ Broadway & Barnes St.

TĚL. JEDNOTA BUDIVOJ, Detroit, Mich.; jedn. J. Janeček, 698 Antoine St.

S. J. SVORNOST, Morrisania; jedn. Fr. Karásek, 953 Tinton Ave., near 163rd St., N. Y. City.

JED. TYRŠ CEDAR RAPIDS SOKOL, Cedar Rapids, Ia.; K. Mojžiš, 190 12th Av.

T. J. SOKOL, Dutch Kills, L. I. C.; A. Wokal, 1 Skillman Av., cor. Hunter Av.

T. J. S. ČECH, Cleveland, O.; taj. Jan Prošek, 3 Burwell Ext.